

Arrest

nr. 185 747 van 21 april 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 19 december 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 november 2016 tot weigering van de afgifte van een visum, aan de verzoekster op 22 november 2016 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 januari 2016 dient de verzoekster, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, bij de Belgische ambassade te Addis Abeba (Ethiopië) een visumaanvraag type D (lang verblijf) in met het oog op gezinshereniging met haar vader, O.G.M., die de Belgische nationaliteit heeft. Op 21 april 2016 wordt een beslissing genomen tot weigering van de visumaanvraag.

1.2. Op 12 juli 2016 dient de verzoekster bij de Belgische ambassade te Addis Abeba (Ethiopië) een tweede visumaanvraag type D (lang verblijf) in met het oog op gezinshereniging met haar vader. Op 18 november 2016 wordt een beslissing genomen tot weigering van de visumaanvraag. Dit is de thans bestreden beslissing die op 22 november 2016 aan de verzoekster wordt ter kennis gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(...)

Commentaar:

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat op datum van 12/07/2016 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van O.S.M. (...), geboren op 20/10/1999, van Eritrese nationaliteit, om O.G.M. (...) in België, geboren op 22/01/1954, van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlandse authentieke akte in België erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht;

Overwegende dat krachtens artikel 30 van het Wetboek van internationaal privaatrecht een buitenlandse authentieke akte moet worden gelegaliseerd om in België geheel of bij uittreksel, in origineel of bij afschrift, te worden voorgelegd;

Overwegende dat er geen enkel document voorgelegd werd om de familieband aan te tonen: er werd geen gelegaliseerde geboorteakte voorgelegd waardoor de verwantschap tussen betrokkenen allerminst bewezen is.

Overwegende dat art. 40bis, §2, 3° bepaalt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd [...] de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

Overwegende dat het voorgelegde document niet aanvaard kan worden. Immers, het betreft een verklaring op eer dat T.W. (...), moeder van betrokkene, gestorven is. Gezien het een verklaring op eer betreft en er geen officieel overlijdensakte voorgelegd werd, kan dit document niet worden aangenomen.

Overwegende dat geen enkel officieel bewijs met betrekking tot de ouderlijke toestemming of het exclusieve hoederecht voorgelegd werd;

Overwegende dat niet werd voldaan aan de voorwaarden tot gezinshereniging.

Bijgevolg wordt het visum geweigerd.

(...)

Motivatie

Aangezien minstens aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekster.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep op omdat de verzoekster als minderjarige onbekwaam is om in eigen persoon een beroep tot nietigverklaring in te dienen.

3.2. Ter terechtzitting gewezen op deze exceptie, stelt de raadsman van de verzoekster zich te gedragen naar de wijsheid.

3.3. In beginsel wordt een minderjarige als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Er wordt op deze algemene regel evenwel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu betreft de bestreden beslissing een weigering van de door de verzoekster, met het oog op gezinshereniging met haar vader, ingediende visumaanvraag, en betreft het dus rechten die aan de persoon verbonden zijn. Gelet op de leeftijd van de verzoekster (17 jaar), kan *in casu* redelijkerwijze worden aangenomen dat zij over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om een beroep bij de Raad in te stellen.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voert de verzoekster de schending aan van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Het middel is als volgt onderbouwd:

“4. De bestreden weigeringsbeslissing is gesteund op de niet-naleving van welbepaalde documentaire voorwaarden.

Er zou geen gelegaliseerde geboorte-akte zijn neergelegd en er zou geen bewijs zijn neergelegd nopens de ouderlijke toestemming van de moeder.

5. De bestreden beslissing houdt geen rekening met de door verzoekster uitdrukkelijk opgegeven reden waarom zij de geboorte-akte niet kon laten legaliseren en geen overlijdensakte kon bekomen.

Verzoekster heeft uitdrukkelijk aangegeven bij de indiening van haar visumaanvraag dat zij – om redenen van veiligheid- niet kon terugkeren naar Eritrea voor legalisatie van de documenten. Zij heeft de precaire veiligheidssituatie in Eritrea benadrukt en heeft meegedeeld dat zij een asielaanvraag heeft ingediend in Ethiopië.

Ten bewijze van deze asielaanvraag in Ethiopië zal nog een stavingsstuk worden gevoegd aan het dossier.

Voormelde situatie maakt het aannemelijk dat verzoekster geen legalisatie kon bekomen van de kwestieuze documenten.

Minstens behoorde de Staatssecretaris hiermee rekening te houden en dit gegeven te beoordelen in functie van de vraag of de hangende asielaanvraag van verzoekster niet kan worden beschouwd als een situatie van overmacht.

Noch uit de beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt dat met dit feitelijk (en door verzoekster uitdrukkelijk meegedeeld) gegeven werd rekening gehouden.

Een schending van de materiële motiveringsplicht iuo. de zorgvuldigheidsplicht iuo. het redelijkheidsbeginsel dient derhalve te worden aangenomen.”

4.2. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt in haar nota met opmerkingen:

“In een enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- de materiële motiveringsplicht;*
- de artikelen 1-3 van de Wet van 29.07.1991;*
- art. 62 Vreemdelingenwet;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel;*
- het redelijkheidsbeginsel.*

Verzoekende partij acht de voormelde rechtsregels geschonden doordat de bestreden beslissing geen rekening zou houden met het feit dat zij om veiligheidsredenen niet naar Eritrea kon terugkeren teneinde een gelegaliseerde geboorte-akte en een overlijdensakte te bekomen. De gemachtigde van de Staatssecretaris zou ten onrechte geen rekening hebben gehouden met deze situatie van onmacht die volgens verzoekster d.m.v. haar asielaanvraag in Ethiopië wordt ondersteund.

Betreffende de vermeende schending van art. 1-3 van de Wet van 29.07.1991 en art. 62 van de Vreemdelingenwet, artikelen die de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verweerder vooreerst gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

Verder stelt de verweerder vast dat verzoekende partij een schending opwerpt van zowel de formele als de materiële motiveringsplicht, terwijl nochtans het tegelijk aanvoeren van een schending van de formele én de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (R. v. St. nr. 93.123 dd. 20.12.2001).

Wanneer verzoekende partij in staat zou zijn een schending van de materiële motiveringsverplichting aan te voeren, betekent dit dat van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen werden ondervonden.

De verweerder zal dan ook nog slechts repliceren in zoverre de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Verwerende partij laat gelden dat de kritiek van verzoekende partij geenszins ernstig is.

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

“(…)”

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke reden de gemachtigde van de Staatssecretaris heeft besloten tot weigering van afgifte van een visum lang verblijf (type D) aan verzoekende partij.

Verzoekende partij heeft immers een aanvraag tot gezinshereniging gedaan in toepassing van art. 40ter Vreemdelingenwet, in functie van hun vader.

Voormeld artikel luidt:

“§ 1. De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend

krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

(...)"

Terwijl art. 40bis, § 2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, als volgt bepaalt:

"3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;"

In casu werd door de gemachtigde van de Staatssecretaris vastgesteld dat verzoekende partij geen enkel document heeft voorgelegd om de familieband met de referentiepersoon aan te tonen, noch een officieel bewijs m.b.t. de ouderlijke toestemming of het exclusieve hoederecht van de referentiepersoon over verzoekende partij, hetgeen overigens niet door verzoekende partij wordt betwist.

Aangezien aldus niet aan de voorwaarden van art. 40bis, § 2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet was voldaan, heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris terecht beslist dat aan verzoekende partij geen visum lang verblijf (type D) kon worden afgeleverd.

Ter zake benadrukt verweerder dat het aan verzoekende partij toekomt om aan te tonen dat zij voldoet aan de wettelijke vereisten - in casu o.m. het bewijs van verwantschap met de referentiepersoon en het bewijs van ouderlijke toestemming/exclusief hoederecht - en dat zij zelf met de nodige zorgvuldigheid de nuttige stukken dient te verzamelen en vervolgens bij haar aanvraag dient te voegen.

Bijgevolg volstaat de vage, ongestaafde bewering van verzoekende partij als zou zij om redenen van veiligheid niet naar Eritrea kunnen terugkeren om de vereiste documenten te bekomen, geenszins om afbreuk te doen aan de bestreden beslissing.

Te meer aangezien - in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt - geenszins uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij gewag heeft gemaakt van de beweerde onmogelijkheid om de vereiste documenten te bekomen, noch dat zij enig stuk ter staving van de beweerde asielaanvraag heeft voorgelegd.

Volledigheidshalve benadrukt verzoekende partij dat zelfs als zij een beweerde situatie van overmacht aannemelijk zou maken, dit hoe dan ook niet kan leiden tot een nietigverklaring van de bestreden beslissing. Immers, is de gemachtigde van de Staatssecretaris er enkel toe gehouden rekening te houden met gegevens die hem op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing ter kennis zijn gebracht.

Zie ook :

Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

Aangezien dit in casu duidelijk niet het geval is, kunnen de beweringen van verzoekende partij hoe dan ook niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris na grondig en zorgvuldig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het

zorgvuldigheids -en redelijkheidsbeginsel inclusief, heeft geoordeeld om het visum gezinshereniging te weigeren.

Het enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

4.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 40bis, § 2, eerste lid, 3°, en 40ter van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de door de verzoekster ingediende visumaanvraag wordt geweigerd omdat "er geen enkel document voorgelegd werd om de familieband aan te tonen", waarbij *in concreto* wordt toegelicht dat er "geen gelegaliseerde geboorteakte (werd) voorgelegd waardoor de verwantschap tussen betrokkenen allerminst bewezen is", dat het door de verzoekster voorgelegde document waarin wordt verklaard dat haar moeder gestorven is niet kan worden aanvaard "(g)ezien het een verklaring op eer betreft en er geen officieel overlijdensakte voorgelegd werd" en dat "geen enkel officieel bewijs met betrekking tot de ouderlijke toestemming of het exclusieve hoederecht voorgelegd werd".

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. De verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

4.3.2. De verzoekster voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Te dezen voert de verzoekster aan dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de door haar uitdrukkelijk opgegeven reden waarom zij de geboorteakte niet kon laten legaliseren en geen overlijdensakte kon bekomen, met name dat zij om redenen van veiligheid niet kon terugkeren naar Eritrea voor legalisatie van de documenten. Vooreerst wordt vastgesteld dat zij de motieven van de bestreden beslissing, met name dat er geen gelegaliseerde geboorteakte en geen officiële overlijdensakte van haar moeder werden voorgelegd, niet betwist. Voorts blijkt uit de stukken van het administratief dossier niet dat de verzoekster bij het indienen van haar aanvraag gewag heeft gemaakt van de onmogelijkheid om haar geboorteakte te laten legaliseren of om een officiële overlijdensakte te bekomen. De verzoekster brengt evenmin een (begin van) bewijs aan waaruit blijkt dat zij de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris hiervan vóór het nemen van de bestreden beslissing op

de hoogte heeft gesteld. In dat opzicht kan het de gemachtigde dan ook niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met deze thans aangevoerde onmogelijkheid.

Gelet op het voorgaande laat de verzoekster dan ook niet dienstig gelden dat zij ten bewijze van het feit dat zij in Ethiopië een asielaanvraag heeft ingediend een stavingsstuk zal toevoegen aan het dossier. Het staat de verzoekster vrij om een nieuwe visumaanvraag in te dienen en daarbij dit stavingsstuk voor te leggen teneinde overeenkomstig artikel 44, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen te laten vaststellen dat zij de ingeroepen bloedverwantschapsband niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, zodat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris rekening kan houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd.

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekster niet aannemelijk maakt dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de bestuurlijke overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Aangezien uit voorgaande bespreking volgt dat er niet wordt aangetoond dat niet werd uitgegaan van een correcte feitenvinding kan niet worden gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden.

4.3.4. Het redelijkheidsbeginsel legt aan de bestuurlijke overheid de verplichting op om bij de uitoefening van haar wettelijke bevoegdheid redelijk te werk te gaan. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan slechts worden vastgesteld wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een bepaalde beslissing is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men dus voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). In de bestreden beslissing worden de motieven opgesomd op grond waarvan de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot de weigering van de visumaanvraag heeft besloten. De gemachtigde heeft enkel gebruik gemaakt van de hem bij wet toegekende bevoegdheden en is hierbij, gelet op wat voorafgaat, niet op een kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit gekomen. Bijgevolg kan niet worden volgehouden dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden.

4.3.5. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend zeventien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN